

माहारनिर्मुक्तानश्नुं प्रतिदिनं वयान् । मासेन तद-
 बाप्नोति यत्किञ्चिन्नसंस्पृष्टं । गोमतीञ्च तथा विद्यां
 सायं प्रातस्तथा जपेत् । गोलोकमाप्नोति नरोनाम्
 कार्या विचारणा । उपर्युपरि सर्वेषां गवां लोकः प्रकी-
 र्त्तितः । निवर्तन्ति सदा यत्नं गावस्त्वाकाशगा दिवि ।
 विमानेषु विचित्रेषु हतेष्वप्सरसाङ्गणैः । किङ्किणी-
 जालचित्रेषु वीणासुरचनादिषु । सदा कामफला
 नदाः क्षीरपायसकर्दमाः । शीतलामलपानीयाः सुव-
 र्णसिकताक्षयाः । पुष्करिण्यः शुभास्तत्र वैदूर्यकमलो-
 त्पलाः । मानसी च तथा सिद्धिस्तत्र लोके भृगूत्तमः ।
 तन्तु लोके नरा यान्ति गवां भक्त्या न संशयः । गो-
 मतीं कीर्त्तयिष्यामि सर्वपापप्रणाशिनीम् । तान्तु मे
 गदतो विम ! शृणुष्व सुसमाहितः । गावः सुरभयो
 नित्यं गावो सुभयुक्तगन्धिकाः । गावः प्रतिष्ठा भूतानां
 गावः स्वस्वयनं परम् । अन्नमेव परं गायो देवानां ह-
 विरुत्तमम् । पायनं सर्वदेवानां रक्षन्ति च वहन्ति च ।
 हविषा मन्त्रपूतेन तर्पयन्त्यमरान् दिवि । अघोषास-
 म्निहोत्रेषु गावो होमनियोजिताः । सर्वेषामेव भू-
 तानां गावः शरणमुत्तमम् । गावः पवित्रं परमं गावी
 मङ्गलमुत्तमम् । गावः स्वर्गस्य सोपानं गावोघन्याः
 सनातनाः । नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयीभ्य एव
 च । नमो ब्रह्मसुताभ्यश्च पवित्राभ्यो नमो नमः ।
 ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विषा जतम् । एकत्र
 मन्त्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति । देवब्राह्मणगो-
 साधुसाध्वीभिः सकलं जगत् । धार्यते वै सदा तस्मात्
 सर्वे पूज्यतमा मताः । यत्नं तोर्ये सदा गावः पिबन्ति
 तृप्तिता जलम् । उत्तरन्त्यथ वा येन, स्थिता तत्र सर-
 स्वती । गवां हि तोर्ये वसतीह गङ्गा पुष्टिस्थासां
 रजसि प्रहृष्टा । लक्ष्मीः करीषे प्रणतौ च धर्मस्थासां
 प्रणामं सततञ्च कुर्यात् । भविष्यत्पुराणे “ब्रह्मोवाच
 गामाजस्य नमस्तृप्त्य कुर्यादास्तु प्रदक्षिणम् । प्रदक्षिणी
 कृता तेन सप्तहोषा वसुन्धरा । गवां हृद्भारशब्देन
 दृष्टिपातेन सत्तमः । पापं प्रणश्यते यस्मात्तस्मात्प्रत्ये-
 सृष्टे ताः । कुतस्तस्य भवेत्पापं गृहं यस्य विभूषि-
 तम् । सततं बालवत्सामिभिरर्जुनीभिरलङ्कृतम् । या-
 वत्तीर्थानि मेदिन्यामासुहृद् सरांसि च । गवां शृङ्गो-
 दकस्तानकलां नार्हन्ति षोडशीम् । गवामस्थि न
 लङ्घेत् कृते गन्धं न वर्जयेत् । यावदाप्नाति तद्वन्

तावत् पुण्येन युज्यते । गवां कण्डूयनं धनं गोप्रदा-
 नफलप्रदम् । तत्त्वं गोशतदानस्य भयरोगादिपाल-
 नम् । तृणोदकादिसंयुक्तं यः प्रदद्याद्वाङ्गिकम् । कपि-
 लाशतदानस्य फलं विद्याच्च संशयः । पञ्चभूते ! शिवे !
 पुण्ये ! पवित्रे ! धूर्यसम्भवे ! । प्रतीक्षेद् मया दत्तं
 सौरभेयि ! नमोऽस्तु ते । वज्रना च किञ्चिन्नो न गावः
 पाश्याः प्रयत्नतः । गावोदेयास्तथा रक्ष्याः पूज्या प्या-
 द्याश्च सर्वशः । गां वै ये दाडयन्तीह सर्वलोकस्य मातरम् ।
 ते यान्ति रौरवं नाम नरकं नाम संशयः । ताडये-
 दास्तु वै मोहात् यो वा कश्चिन्नराधनः । स गच्छेन्न-
 रकं चोरं सम्प्रीडकमिति श्रुतिः । आयात्नीं हन्तु-
 क्कासां यः सौरभेयीं विभावरीम् । क्षम मातरिति
 ब्रूयात् स याति परमं पदम् । वराहपुराणे “यम-
 उवाच गावः पवित्रं मङ्गल्या देवानामपि देवता ।
 यस्ताः शुच्युषते भक्त्या स पापेभ्यः प्रमुच्यते । याव-
 प्प्योषं कृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति । खाङ्गूलेनो-
 दृतं तोयं मूर्ध्ना गृह्णाति यो नरः । शरत्सु क्षुप-
 जातेभ्यः स पापेभ्यः प्रमुच्यते । प्रह्वे यो गवां क्षायात्
 रोहिण्यां मानवो भुवि । सर्वपापकतान् दोषान् दह-
 त्याशु न संशयः । सेनोक्तनाह्निष्कान्तां धारां क्षीरस्य
 यो नरः । शिरसा प्रतिगृह्णीयात् पापेभ्यः प्रमु-
 च्यते” । आधिकं क्षप्रिशब्दे २२१।२ पृ० दर्शिते दृष्ट-
 पराशरवाक्ये दृश्यम् ।

गोपवन न० गोपप्रधानं वनं शाक० त० । गोपभूयिष्ठे
 वने तत्र भवः विदा० अज् । गोपवनं तत्र भवेत्ति०
 “सकच्छेधमहालेयमबालेयमकाह्वेयमशौभेयमवामरथ्यम-
 गोपवनम्” कात्या० १०।२।२। सोऽभिजनोऽस्य विदा०
 अज् । गोपवनं पिलादिक्रमेण तत्र वासिजने तस्य
 गोलापत्यम् अन्तर्धानन्त्ये० विदा० अज् । तद्गोलापत्ये
 वज्रसु तस्य लुक् । गोपवना गोपवनस्यपुरुषापत्येषु ।
 गोपवनादि वज्रत्वे गोलापत्यस्य लुग्नमिक्ते शब्द-
 गणे स च गणः पा० ग० उत्तो यथा ।

गोपवनं शिष्यु विन्दु भाजनं अश्वावतानं श्यामाकं श्या-
 मकं श्यापण्यं विदाद्यन्तर्गणोऽयम् । गोपवनं शिष्यु विन्दु
 भोगकं भाजनं शमिकं अश्वावतानं श्यामाकं श्यामकं
 श्यावलि श्यापण्यं हरितादिसं ।

हरित किन्दास वज्रस्तं अर्कलूषं बन्धोगं विष्णु वज्र
 प्रतिबोध रघीतर रघन्नर । गविष्ठिर निपाद शवर